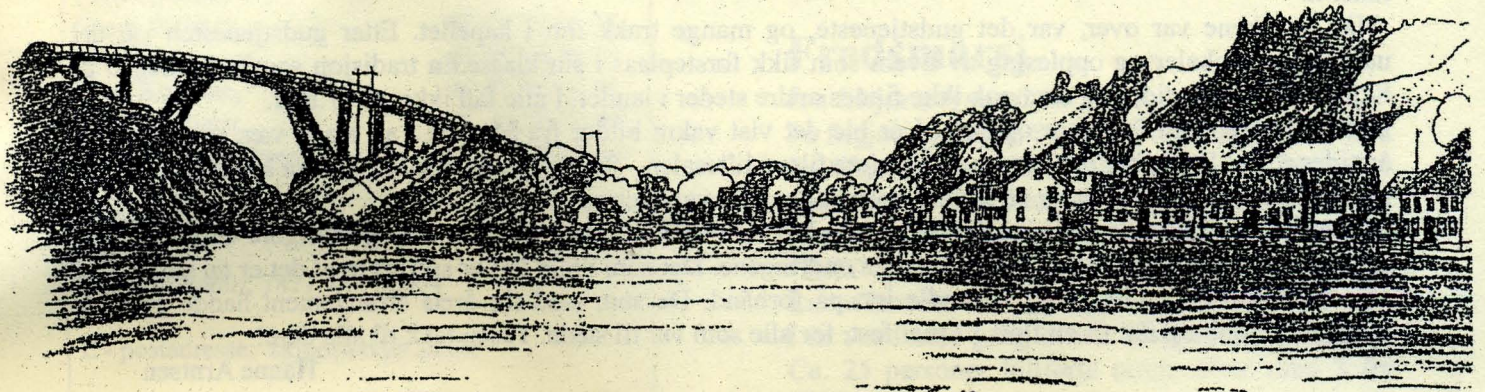

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 2. **Vår-sommer 2008** 40. årg.

17. mai på Skjernøy 2008.

Toget med Blomdalens jentekorps' aspiranter kommer inn på plassen foran kapellet.

Også i år våknet vi til strålende solskinn på nasjonaldagen vår her på Skjernøy. Ikke alle steder i vårt langstrakte land var det slik, forstod vi. Og finværet holdt seg hele dagen ut!

Toget har passert Målfrid Berges hus

Etter skoletog i byen var slutt, trakk mange folk utover i havgapet for å slutte seg til Norges sydligste 17.mai tog, som nå går fra kapellet og til Ytre Farestad hvor det snur rundt Målfrid Berges hus. I år var vi veldig mange som gikk, så det var riktig koselig. Vi er også så heldige å få Blomdalens jentekorps' aspiranter til å spille og marsjere

Evert Knutsen legger ned krans ved minnestøtten.

sammen med oss. Det skaper den riktige 17.mai stemningen. Toget svingte opp foran kapellet og alle samlet seg der på kirkebakken. Evert Knutsen la ned krans på minnestøtten og sa noen vakre ord om fred og frihet i Norge, før og nå.

Nasjonalsangen ble sunget og deretter startet lekene for barna, store og små. Variasjonen var stor som den pleier med Fiskedam, sekstimeter og luftgeværskyting. Noe for enhver smak altså.

Kafeen var åpen underveis og solgte rikelig med is, kaffe, brus og kringle. Mange var spente på hvordan det skulle gå med lekene i år som fotballbanen ikke kunne brukes. Men det gikk helt flott og alle var positivt innstilt.

Når så lekene var over, var det gudstjeneste, og mange trakk inn i kapellet. Etter gudstjenesten var det utdeling av pokaler og opplesing av hvem som fikk førsteplass i sin klasse. En tradisjon som har foregått på Skjernøya i lange tider og som nok ikke finnes andre steder i landet. I alle fall ikke på 17.mai.

Etterpå ventet film for store og små. I år ble det vist vakre bilder fra Mandal i all slags vær, gjennom alle årstidene. For barna ble det vist en animasjonsfilm i lillesalen. Så ble fiskesuppa servert fra kjøkkenet. Det er noe mange setter pris på etter en laaang pølsedag med mye ketchup!

17.mai har på Skjernøy de siste årene blitt endret noe. Noen endringer er større og viktigere enn andre, og synspunktene på disse er nok enda flere enn endringene. Det som i alle fall er sikkert er at det er en stor jobb å sitte i komiteer, planlegge og å handle inn på forhånd. De som stod for årets arrangement hadde gjort en kjempebra jobb og fått til en flott 17.mai fest, for alle som var til stede. Tusen takk til alle dere!

Hanne Arntsen

Ha en flått sommer !

Jeg tror ikke det går en eneste dag i Valvika uten at jeg har flått! Rekordfangsten på en dag er hittil 27 stykker! Hvert år kommer aviser med krigsoverskrifter om hvor farlig det er, og mange merkelige sykdommer som man ikke har forklaring på, blir plutselig forklart med "flåttbit". Men hvor stor er egentlig sjansen for å bli syk av flått? – og hvordan kan det forebygges? Legetidsskriftet gir i siste nummer en grundig og realistisk oversikt.

Skogflåttens merkelige livssyklus lar vi ligge, men konstaterer bare at den er avhengig av å suge blod på større pattedyr, bl.a. menneske. Under blodsugingen av gnagere og fugler kan flåttene få i seg bakterien "Borellia burgdorferi". Når vi vet at omtrent 50% av de voksne flåttene har denne bakterien, kan man bli skremt. For bakterien kan altså overføres til mennesket, selv om det er meget sjeldent. Det er imidlertid viktig å vite at bakterien overføres først etter 2 – 3 døgns suging! (og selv om bakterien overføres, fører den ikke nødvendigvis til alvorlig sykdom).

Den aller viktigste "behandling" av flått er følgende: fjern flåtten så snart som mulig – og helst inne 24 timer! Et passende kveldsritual for både voksne og barn er å gå over kroppen og sjekke flåttstatus! Flåtten fjernes ved at du kniper den med neglene (eller pinsett) så nær huden som mulig. Det gjør ingen ting om kjeve/hode blir sittende igjen.

Forebygging kan skje på flere plan. Det ville være bra å få redusert bestanden av rådyr og å svi av lynga med jevne mellomrom. Men det er ikke opp til hver enkelt av oss. Det vi imidlertid kan gjøre, er forsøke å komme flåtten i forkjøpet. Ved tur i skog og mark er det lurt å bruke langbukser og putte disse inn i strømpene eller ned i støvlene. Unngå bruk av hvite strømper og hvite plagg (det tiltrekker flåtten). Det er tryggere å gå på stier enn i buskas og lyng. Bruk også gjerne myggmiddel som inneholder stoffet "dietyltoluamid" (se etter på boksens "innhold").

Får du i løpet av noen uker etter flåttbittet et ringformet utslett som sprer seg fra bittstedet, har du fått "erythema migrans" (= utslettet som brer seg ut). Da skal du ha en penicillin-kur. I sjeldne tilfeller kan alvorlig sykdom opptre. Får du uforklarlige symptomer, skal du selvsagt også oppsøke lege. (Sykdom som skyldes bakterien, betegnes ofte som "borreliose")

Men det er altså viktig å vite, at alvorlig flåttrelatert sykdom er sjelden, og at det aller viktigste tiltaket er å fjerne flåtten innen 1-2 døgner.

Så la ikke flåtten ødelegge sommeren for oss!

William R. Glad.

Disse opplysningene er i alt vesentlig hentet fra "Tidsskrift for Den norske lægeforening" nr. 10, 15. mai 2008.

Skjernøyposten.

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Georg Walvick, tlf. 38 26 86 36
Norvald Jenssen, tlf. 38 26 86 75
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Hanne Arntsen, tlf. 38 26 61 88
Janne Knutsen, kasserer, tlf. 38 26 85 86

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjposten@c2i.net

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen
Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86
86/ 416 68949 mail: evert@hotproducts.no

Kontakt USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA.

Abonnementpris pr. år kr 100,- USA, \$ 15

Fiskenytt.

Fiske med garn etter sei og lyr har vært veldig bra i vår, med fangster av stor fin sei i størrelsen fra 1 og opp til 2 kilo. Det var også stor fin lyr på 2 til 3 kilo, og flere store rugger på 5 - 6 kilo.

Stor torsk har det vært veldig lite av. Men det er ganske mye småtorsk, en får bare håpe at den får lov til å vokse opp, og de som fanger den hiver den ut igjen, for den holder ikke minstemålet.

Makrellen er også kommet, den er i størrelsen 4 - 5 på kiloen, og fin å steke hel i panna. I det siste har den vært lett å få på rigla.

Ålefisket er også igang, det er helst små ål, nesten ikke stor. Tror nok den blir for hardt beskattet, og minstemålet må opp. Det går ikke an at småålen blir fisket opp, før den får tid til å gyte.

Nå kan kilenot etter laks settes ut etter 15. juni og det er nok flere som er spente, selv om det ikke er som i gamle dager da en laksesesong var en halv årslønn for mange fiskere, mens det nå for det meste er en hobby. Det er nok 8 - 10 kilenøter i sjøen rundt holmene fra Oddeknubben og inn til Stusøy.

Krabbefisket blir også i år som i fjor med teiner satt på 25 meters dyp, fritidsfiskere.

Så lykke til med fisket i sommer for store og små
G.W.

Gjøkegal.

Gjøken var tidlig ute i år, og ble sett og hørt 29. april i Dyrstadneset, og to stykker fløy over Dyrstadsvågen mot Smedbakken samme dag og de satte seg på telefonledningene hvor de forsatte å gale. Et godt og sikkert vårtegn.

Fredsmarsj

fra Skjernøysund til Tofte.

På frigjøringsdagen 8.mai ble det marsjert for fred fra Skjernøysund til "Lola" på Tofte. Turen var den samme som Hans Møller tok en kald natt i februar 1945 da han etablerte radiostasjonen "Lola" på Tofte sammen med kristiansanderen Lasse Larsen.

I år var første gang denne marsjen ble arrangert. Ca. 25 personer fullførte turen, blant dem 3 fra Skjernøy.

Hans Møller (85 år) var på plass i Langevika i Skjernøysund, og startet marsjen. Senere kom denne spreke krigeren i bil til Tofte, og spaserte opp til "Lola", det var for øvrig en god del andre som gjorde det samme.

Det er alltid like interessant og spennende å høre Hans Møller fortelle om da han kom fra England og ble landsatt på Hellersøy av en britisk missiltorpedobåt, og videre om den strabasiose turen til Tofte.

Marsjen var i regi av FN-veteranene, Norske Reserveoffiserers Forbund og Marsjforeningen, som håper at dette kan bli et årlig arrangement.

Turen kan anbefales på det beste.

Knut B. Knutsen

Grendehusutlodning

I forbindelse med at østveggen på Grendehuset sårt trenger restaurering, inviterer Skjernøy Vel til utlodning fredag 4.juli kl. 1700 for å få noen inntekter til dette prosjektet.

Det vil bli salg av pizza, pølser, brus, kaffe, kaker, is m.m. Det vil også være fiskedam for de minste. I tillegg vil Skjernøy Vel før utlodningen gå rundt med loddbøker, hvor gevinstene vil bli trukket på utlodningsdagen.

Har du noe å avse til gevinster er vi veldig takknemlige for det, eller har du mulighet til å hjelpe til med en kake f.eks.?

Ta kontakt med Ingrid Ilebekk (9885 9475) eller Inger Lise Adriaenssens (4725 5891).

Vi planlegger å begynne dugnadsarbeidet lørdag 23.august. Mange har alt meldt seg til å være med på riving, snekring og maling.

Styret har kalkulert med at restaureringen vil koste ca. kr 75.000,-

Fint om du har anledning til å komme for å gi din støtte denne sommerettermiddagen.

Skjernøy Vel

SKJERNØY KAPELL

Vi begynner med oppsummering av vårens aktiviteter i Ungdomsforeningen, og vi starter med Utlodningen 15. mars. Det var som vanlig mye folk og veldig mange fine gevinster. Vi samler inn til nybygg, forventningene var store, og det ble et kjemperesultat. Det kom inn kr 63 800, så da er vi allerede godt igang til et nybygg. Knut S. Dale holdt andakten og SBK sang for oss. Komiteen som står for utlodningen hadde gjort en god jobb.

Lørdag 5. april hadde vi besøk av Karsten Isachsen. Det var interessant å høre hans kåseri, med mange gullkorn med både skjemt og alvor. Han solgte også bøker og CD som gikk unna. Tror mange skjernøyfolk leser litt av bøkene hans nå.

Vårfesten var 18. apr. Da hadde vi besøk av Olava Laksa, som holdt andakten. Det ble servert god mat og det var en fin kveld.

Barneforeningen hadde utlodning 30 april. Vi fikk besøk av Olav Eilind Haugstad som fortalte fra Mali med ord og bilder. Pengene fra utlodningen går dertil, og i år er det prosjekt vannbrønner. Det kom inn kr 15 500 og det er veldig bra.

Søndag 4. mai var det konsert i kapellet med et kor fra Danmark. Det var Fredrikshavn bykor som holdt en times konsert for oss. Det var et 8 stemmers kor av damer og herrer på ca. 30 medlemmer. De var veldig fornøyde med Skjernøy. Det var også en dag med fint vær.

Pinsehelgen var det også besøk. En utflytta skjernøygutt hadde med seg 61 stk. med smått og stort fra en menighet i Larvik distriktet som kalte seg "Joy Kids". De overnattet to netter på grendehuset og et par hytter de hadde leid. På lørdagen fremførte de "Navnet Jesus", en familiemusikal som bestod av barn og voksne i alderen 2 - 55 år. Det var gripende å se og høre, og fullsatt storesal. De var også med og deltok på gudstjenesten 2. pinsedag.

Stor aktivitet har det altså vært, med meget variert program. Nå går det mot sommer, og 2. aug. er det Skjernøydagen som i år arrangeres av ungdomsforeningen og menighetsutvalget. Og pengene som kommer inn da går til utbygging av kapellet, så vi håper på stor oppslutning. Vi arbeider med forskjellige ting - tror det blir spennende.

Vi mangler jo fortsatt en del til de million kronene det er besluttet å samle inn før en kan starte utbyggingen, men det går jo framover. - Håper og tror at alt skal gå greit. Tegningene er ikke ferdige enda. Arkitekt Arne Åmland arbeider med saken.

Enn så lenge - god sommer.

Å. Aa.

Angående innsamlingen til utbyggingen av Kapellet er det til nå er det kommet inn kr 325.000,-. Det arbeides nå på spreng med å få godkjente/hensiktsmessige tegninger. Vi mangler fortsatt mye før vi har nådd den første millionen, men vi har tro på at skjernøyfolk vil støtte med mer pengegaver.

Konfirmanter fra Skjernøy 2008.

Lørdag 26. april hadde Julia Bydahl Skjernøysund humanistisk konfirmasjon, som var på Mandal videregående skole.

Rebekka Syvertsen ble konfirmert i Salem i Mandal, og Andreas Toresen ble konfirmert i Mandal kirke 3. mai.

25. mai ble 9 stykker konfirmert i Skjernøy kapell. Aleksander S. Liseth, fra Mandal ble syk på sin konfirmasjonsdag 3. mai, så han ble konfirmert i kapellet denne dag.

Det var en strålende fin dag, og mange møtte opp i kapellet. Det ble telt 257 stykker, så det var noen som ikke fikk sitteplasser.

Tilsammen var det i år 11 konfirmanter fra øya, Dyrstad og det har nok ikke vært så mange tidligere.

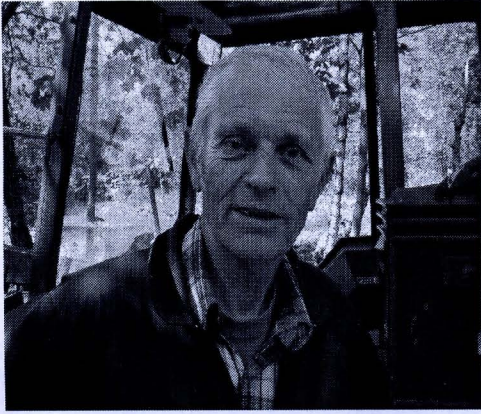
Konfirmanter søndag 25. mai. Fra venstre Sogneprest Per Ragnar Haralstad, Nikolai B. Dyrstad, Vetle S. Abrahamsen, Kristian L. Syvertsen, Tarald Mikal Lehne, John Olav Knutsen, Erlend Gauksås, Aleksander S. Liseth, Åslaug U. Vikøyr, Marilena

Vi ønsker dem lykke til videre i livet.

Gudstjenesten 2. pinsedag 12. mai samlet også fullt hus. Da var det 130 som gikk til nattverd. Og som tradisjonelt var det servering av kaffe og bløtkake etter gudstjenesten.

PORTRETTE

Denne gang er vi også på Nedre Farestad og møter Arvid Gabreilsen som bor oppe i Tjunestien.

Han forteller her: Jeg er født 29. mars 1941, her på øya, og har altså fylt 67år.

Jeg er gift med Laila (Håland) 66 år som kommer fra Mandal.

Har to barn: Sverre som nå er 44 år som bor i bardomshjemmet mitt på Farestad og Marianne 41 år som er bosatt på Nodeland i Songdalen, og vi har 3 barnebarn.

Jeg har drevet med litt av hvert opp gjennom årene. Jeg begynte vel med å fiske sammen med min far i 1956 og holdt på et par år, før det var jeg med på fiske etter makrell, med snurpeskøyta "Vigdis".

Så søkte jeg hyre til sjøs og kom ombord i en av TH Brøvig sine fruktbåter M/S "Randi Brøvig" som var på 2800 t.dw. Her ble jeg i 26 måneder. Vi gikk i fruktfarten (med bananer) på mellom-

Amerika, fra Guayaquil i Ecuador på Stillehavskysten og

gjennom Panamakanalen og oppover til New York. Vi var innom mange steder som New Orleans, La Ceiba i Honduras, Charleston, Havanna på Cuba, for å nevne noen.

Vi kom en del i land i disse byene, og i New York hadde jeg jo familie som jeg besøkte av og til. Det siste året gikk vi i fart på Frankrike, fra Martinique og Guadeloupe i VestIndia til Dieppe og Rouen i Frankrike.

Det siste året var jeg også sammen med Sigurd Aalvik, og vi seilte begge som smørere. Det ble bare med denne båten, så ble sjølivet lagt på hylla.

Vel hjemme i 1960, fikk jeg jobb for Høyer - Ellefsen på Natoanlegget i Homsviken. Dette var helt i startfasen av byggingen av anlegget. Alt skulle være så hemmelig - vi visste ikke hva det var vi skulle bygge. Jeg var mest med på oppmåling og dybdemåling i sjøen utforbi anlegget. Senere fikk jeg jobb på reperbanen i Mandal. Jeg sto og tvinnet tauverk, det var en kjedelig jobb.

Så etter nyttår 1961 måtte jeg i militæret (marinen), så her gikk 18 måneder, så søkte jeg jobb på Mandal Slip & mek. verksted (nå Båtcervice verft) og fikk jobb der sommeren 1962. Her ble jeg ca. ett år før jeg fikk jobb på Westermoen båtbyggeri (Båtcervice) og her ble jeg i 30 år, bortsett fra et lite avbrekk på Tofte Smie. I 1993 måtte jeg slutte å jobbe og ble utføretrygdet, og siden har jeg ikke jobbet i industrien, men jeg har gjort mye hjemme.

Jeg var også med i kystvakta på Høgevarden, var med fra 1964 til det ble lagt ned i 1997, da ble alle kystvaktstasjonene lagt ned. Jeg overtok etter min far som var med fra 1934 og fram til 1964. Han overtok etter Johan Jenssen som hadde den jobben i mange år tidligere. Min far var også med i nøytralitetsvakten fra 1939 og holdt på til 14. - 15. april 1940, de holdt på noe lengre enn de fleste. Det var alltid folk fra øya som betjente denne stasjonen, også under nøytralitetsvakten

På disse øvelsene måtte det rapporteres alt som foregikk, som båter som passerte utenfor og fly som fløy over som en kunne se. Det ble ringt inn til Odderøya i Kristiansand, senere til en base i Baneheia. Flyene gikk veldig fort, så vi fikk bare så vidt rapportert hvilken retning de gikk.

På det "åndelige" har jeg vært med i ungdomsforeningen en del og så har jeg hatt noen og tyve år i Blå Kors i Mandal. På årskiftet gikk jeg ut av styret så nå er jeg bare medlem.

Når det gjelder hobby så går det mest på sauehold og fiske, jeg har alltid likt å stelle med sauer og jeg har fremdeles noen sauer og lam på beite i Grundsmyra, om sommeren er de på beite på holmene. Jeg har drevet med sauer i over 40 år nå så det har vært en fin hobby, men nå har jeg trappet ned en del.

Har også drevet en del fiske, men det har jeg også trappet ned noe. Det var laksefiske om sommeren sammen med Sverre og hummerfiske, vi lå også ute med en del garn.

Hva som er fint med å bo på Skjernøy synes jeg det er fritt og greit, vi har fin natur, vi har jo både sjøbod, brygge og båt. Det er jo ingen selvfølge i dag å ha det, vi ligger også rimelig nære til fiskeplasser, holmer og skjær. Ja jeg må si jeg trives i bomilljøet.

Når det gjelder det lokale tilbudet til barn unge/ voksne, mener jeg at det er gjort en god jobb når det gjelder ungdomsarbeid. Grendehuset er gjort veldig fint, det er lagt ned et stort arbeid der. En begynte jo for flere år siden, men nå er det blitt veldig fint med opparbeidelse av Tjostedalsbukten og det som er laget der.

Når det gjelder kapellet savner jeg de vanlige onsdagsmøter, nå er det mest temakvelder. Vi har jo også tirsdagsmøter på Blå kors i Mandal, men det er bare en gang i måneden.

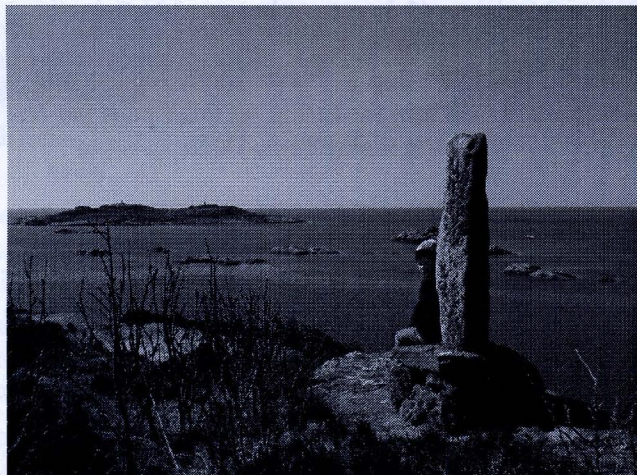
Når det gjelder hvordan øya skal se ut i framtiden ønsker jeg at det godt kan bli flere mennesker her ute, men jeg har ingen ønsker at det blir slik som f. eks. Flekkerøya. Men vi ønsker å dele godene med noen. Vet ikke om det er så lurt å blande så mange nye hus inn i den gamle bebyggelsen, men heller legge ut ett nytt byggefelt hvis noen er villig til å selge ut noen områder

Vi takker Arvid for han ville stille opp i dette intervju.

Varden på Slottsborg (Slossborg) – et 30-års minne.

15.juli 2008 er det 30 år siden varden ble gjenreist. Egentlig er det ikke en "varde", men en enkel, smal og høy stein.

Men først noen ord om navnet. Vanligvis omtales heia – eller det lille fjellet – mellom Valvika og Bukstevåa

Slottsborgvarden med utsikt mot Ryvingen fyr.

som "Slotsborg". Men etter å ha snakket med Eugen Valvik tidlig på 70-tallet, er det ikke utenkelig at navnet egentlig er "Slossborg". Når man står på den 35 m høye toppen, ser man at den ganske lett kan forsvares mot angrep nedenfra – bortsett fra på ett punkt. Der ligger det en samling av stein som ikke virker naturlig. Det er lett å tenke seg at dette forsvarsmessig svake punktet er lagt opp av mennesker. I tillegg: Nær toppen er det et lite platå hvor gresset alltid er grønt – selv i uttalte tørkesomre. Eugen mente at det kanskje fantes vann så høyt oppe. Med andre ord: et egnet forsvarssted. Var det hit opp de flyktet, våre forfedre, når de var truet? Selv om toppen er vakker, ligner den ikke på noe slott! Vel, jeg lar navnespekulasjonene ligge og bøyer meg for sedvanen: Slottsborg!

Det er forøvrig en merkelig topp: mot vest er den ganske bratt. På toppen er det et flatt område. Når nordvesten står på som verst, treffer vinden den bratte siden og luftstrømmen føres rett opp. Det fører til at på baksiden av luftstrømmen, er det omtrent helt stille!

I manns minne har det stått en stein her oppe – en flat stein på ca 180 cm. Den ble holdt oppe av 3 "kilesteiner" i bunnen, helt uten sement eller noe annet hjelpemiddel. Der hadde den stått i all slags vær så lenge noen kunne huske. Den hadde bare alltid vært der! I 1977 spurte jeg Harry (Valvik) om han visste hvor lenge den hadde stått. Han fortalte at ingen i hans generasjon visste det – og alle de gamle i hans barndom hadde heller ikke noe kjennskap til det. Den må derfor ha stått der i mangfoldige ti-år. En gang hadde den riktignok blåst ned i en orkan, men landet på en liten hylle på utsiden. Derfra var den halt opp og satt på plass igjen – støttet opp med bare tre relativt små steiner!

29.juli 1977 har jeg skrevet i min dagbok:

"En merkelig dag – en **tragisk** dag. På vei inn fra fiske ved Ryvinga i dag oppdaget jeg med utrolighet at steinen på Slossborg var borte. Det var liksom ikke Slossborg lenger – naken – uten fingeren som pekte mot himmelen. Den var der bare ikke!! Der har den stått – sannsynligvis i mange mannsaldere – ingen vet med sikkerhet av hvem og når den ble satt opp. En eller flere vandaler (sannsynligvis en gjeng ungdommelige turister) har rauset den utfor. Hvis jeg visste hvem det var, skulle jeg meldt meg frivillig til lynsjegjengen. Jeg opprøres til roten av mitt sinn over slik mangel på respekt for det gamle, for det bestandige, for det verdifulle. Vi **må** få opp noe – mange har brukt merket som merke for båer og fiskeplasser"

Jeg lot min fortvilelse renne ut, og Harry (Valvik) grep initiativet. Ny stein skulle settes opp! Alf (Pedersen) gikk helhjertet med på steinjakten! Først fant Harry en stein i Alfs steingjerde, men Alf fant en som lå lengre opp i den tidligere omtalte røysa - halvveis opp mot Slottsborg.

Den 15. juli 1978 stod det lapp i bua om at kl. 16.00 var det bare å møte opp! Og hele Valvika stilte! I tillegg en anelig mengde fra Dyrstad, som også savnet steinen. Lappen med alle navnene er gått tapt, men i alt var det 50 mennesker som dukket opp. Jeg har notert at den yngste var 1 ½ år og den eldste var Harald Aalvik på drøyt 70 år.

I dagboka har jeg notert: ".....og innen kl. 16.00 var det en stor gjeng fra småbarn til aldersrepresentanter. Tau ble lagt rundt steinen og den ble hevet til platået over, hvor den ble lagt på en gammel slede (fra Alf). Med utrolig hastighet ble den så trukket mot toppen, hvor den ankom kl. 16.18!" Steinen ble grundig fundamentert med både småstein og sement.

Fors. neste side.

Den nye "varden" ble feiret med kaffe og vafler. For ikke å snakke om brus! Harry kom nemlig opp med en hel kasse! Brus var i de dager reservert for spesielt festelige anledninger – så dette understreket betydningen av dagen!

Vi lagde også en treplate med steinens historie, men den forsvant etter hvert. Men steinen står der! La oss verne om både dette og alle andre gamle merker som fedrene har reist - så de kan stå der i "manns minne"!

William (Billy) R. Glad

Min dramatiske førstereis - Et 50 års minne

Etter 48 år står jeg igjen på stedet
det vi kom i land 7. juni 1958.
"Artemis" lå og brant i elven bak meg.

Jeg er blitt oppfordret til å fortelle om min første tur til sjøs.

Den begynte ganske normalt. Jeg mønstret ut som maskingutt på Kristiansands-tankeren "Artemis" på 16.330 tonn dw, og tilhørte Jørgens Bangs rederi, som 16 åring 5. nov. 1957 og var etter fylte 17 år blitt "smører" og gikk da 4 - 8 vakta sammen med 2. maskinisten. Vi seilte mange steder som Mellom-Armeirka, Afrika og Middelhavet, og hadde kontrakt på fri hjemreise etter 18 måneder. Jeg hadde bestemt meg for å reise hjem da, men slik gikk det ikke.

Det jeg skal fortelle om hendte en fin solskinsdag 7. juni 1958 og klokken var 14.04. Vi var for utgående fra Rotterdam med 14.000 tonn bensin i tankene på vei til Bordeaux i Frankrike. Like innfor moloen ved Hoek van Holland der innseilingen til Rotterdam begynner, møter vi Oslobåten "Luksefjell" (Olsen og Uglestads rederi) for inngående.

Plutselig gjør denne en krapp sving til S.b. i det forholdsvis smale innløpet. En kollisjon er uunngåelig, men "Artemis" slår full fart akterover i maskinen og turtallet økes til det ytterste for å prøve å stoppe opp. "Luksefjell" treffer med baugen forut på "Artemis" rett aktenfor bakken i B.b. vingtank, og gnistregnet som oppstår antenner øyeblikkelig bensinen som fosser ut i elven. Jeg skulle på vakt kl 16.00 og hadde slengt meg ned på køya i lugaren som lå langt akterut på B.b. side. Jeg våkner med en svær risting fra motor og propell, og lugaren er full av røyk. Det var to lysventiler som sto åpne, og gardinene brenner. Sjøen brenner rundt mesteparten av båten, og flammene slår inn gjennom lysventilene som mange er åpne. Jeg prøver å slukke gardinene men må ut på grunn av røyken og kommer meg opp på dekk. Oppe på akterdekket på S.b. side har en hollandsk kystseiler ved navn "Heilo" lagt baugen inntil og er i ferd med å ta om bord noen av mannskapet som var på 39 mann + 3 damer. Jeg var en av de siste om bord, og etter han hadde lagt fra kom der noen flere av mannskapet så han måtte legge inntil igjen. Det var med stor fare, for sjøen brant på begge sider og eksplosjonsfaren var stor. (Skipperen på "Heilo" Hermann Heida, som tok ombord 20 - 22 mann mottok senere Ridderkorset av St. Olavs medaljen for redningsdåden)

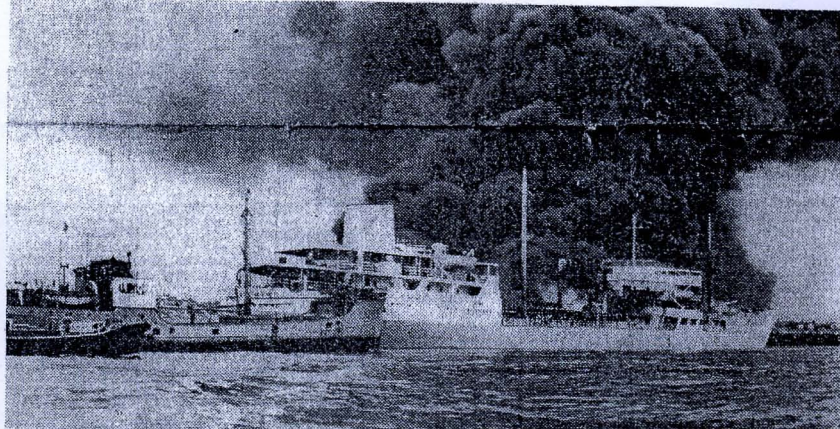
Fire mann omkom, 3 unggutter, en fra Søgne 20 år, en fra Vennesla 17 år og en dansk lettmatros 18 år, hopper i panikk over bord helt akter da de ser flammene og røyken over midtskipsbygningen. Da de hopper går motoren for fullt akterover og en regnet med de ble dratt under av propellvannet. De ble senere funnet langt nordenfor Haag. Den fjerde var stuert om bord og kom for nær flammene og ble så skadet at han døde senere på sykehus. I tillegg ble kapteinen hardt brannskadet, og 2. styrmannen som hoppet fra brovingen og traff en planke som fløt. Han ble også skadet. Høyden anslås til å være 15 meter. Det var flere som hoppet både fra bakken og fra midtskipet og brovingen. Mange måtte svømme stykkevis under vann på grunn av flammene, disse ble tatt opp av en hollandsk redningsbåt som var kommet til.

To av damene forteller de ble dratt ut gjennom lysventilen og kastet på sjøen, og måtte svømme under vann. De folkene som var på bakken fikk låret ankeret før de måtte hoppe i sjøen.

Vel i land i Hoek van Holland ble vi tatt imot av det Nederlandske røde kors som førte oss til et hotell i nærheten og forsynte oss med midlertidige klær. Selv hadde jeg bare skjorte og bukse og strømper uten sko, noen hadde enda mindre. (Alt vi eide brant opp) På hotellet fikk alle hver sin nye dress til odel og eie.

Store områder i Hook van Holland ble sperret av politi og militære og mange beboere ble evakuert på grunn av eksplosjonsfaren. Innseilingen til Rotterdam ble stengt. Slukkingsarbeidet varte i 12 timer før brannen var under kontroll, og "Artemis" kunne taes inn til Rotterdam igjen for utlossing.

Fra side 7.

Bildet er tatt av en hollandsk avis, og viser "Heilo" som er i ferd med å ta opp mannskaper fra "Artemis" akterskip. "Heilo" reddet 20 - 22 mann.

Hele akterskipet så nær som maskinrom var helt utbrent. Der som lugarene hadde vært var det bare noen forvridde stålplater. Glasset i lysventilene var smeltet og hang som istapper. Midtskipsbygningen var svartsvidd utvendig, men innvendig var alt intakt, og vi som var med på lossingen kunne oppholde oss der. All lossing foregikk med pumper drevet av steam og alt var intakt. Alt på dekk var svartsvidd, men skroget var like helt bortsett fra hullet i bb side forut. Tankene var fulle av

bensin, derfor lite gass, og det var nok det som reddet skipet fra å gå i lufta. "Artemis" hadde to skotske ildrørskjeler som jeg var lært opp til å betjene, og to netter gikk jeg helt alene i maskinrommet uten lys med bare en lommelykt og fyrte på disse for å gi steam til lossepumpene. Det var en spesiell opplevelse, det var helt stille i maskinrommet bortsett fra lyden av en steamvifte og de ynkelige lydene fra fødevannspumpen. Etter en uke på hotell og ombord kunne vi mønstre av med kr 2000-. som erstatning for klær og to måneders ekstra hyre. Jeg tror hyren for smører den gang var vel kr 400-. Mange skjernøyfolk har nok opplevd mange dramatiske ting til sjøs som er verre enn dette, men som sikkert mange forstår glemmer jeg ikke denne opplevelsen.

Sigurd Aalvik.

INFORMASJON VEDRØRENDE LØSE SAUER I VINTERHALVÅRET

Følgende ble tatt opp på årsmøtet 7.februar 2008:

Etter flere henvendelser muntlig og skriftlig har styret sett på saken på ny.

Dette har som kjent også vært en gjenganger på flere årsmøter.

Denne gang er det 7 personer som bor i grenseområdet Berge/Nedre Farestad som har henvendt seg skriftlig til Skjernøy Vel og ber om at det blir slutt med å slippe sauerne løs i vinterhalvåret. I henvendelsen fremgår det at de plages av en flokk sauer som skrangler med bjeller, trækker i bed og skiter overalt.

Styret har vært i kontakt med jurist, som uttaler følgende: Velet er en interesseorganisasjon, ikke noe lovorgan, velet bør ikke ta stilling til private tvister. Dette er en sak om private rettigheter, og ikke noen sak for et vel. Videre bekrefter juristen at en velforening ikke kan ta opp til behandling og vedta forbud eller reguleringer i gamle hevdvunne rettigheter som dette.

Det eneste man kan gjøre er å komme med forslag og henstille, og eventuelt ta en dialog med partene ut i fra dette.

Mandal kommune/Vest Agder fylkeskommune har oppfordret til drift av beitedyr på Skjernøy for at gjengroing av kulturlandskapet skal holdes under kontroll.

Det er derfor i dag organisert 2 sammenslutninger av grunneiere, som hver får driftstilskudd. Disse sender inn regnskap på vanlig måte, og kan således ikke regnes som rene hobbybruk.

Styret i S.V. har etter årsmøtet vært i skriftlig dialog med saueeierlagene og fått følgende tilbakemelding: Sitat

Vi ønsker ikke å endre på en århundregammel rett til beiting i vinterhalvåret, men det er enighet om at man henstiller til medlemmene om å begrense den frie beiteretten til 1.april.

Dersom enkeltgårder internt lager en avtale, vil denne ikke gjelde for dyr som måtte komme inn i området fra andre gårder. (Valvik gård har en slik avtale om ikke å slippe sauerne løs).

Alle som bor på/flytter til Skjernøy skulle kjenne til den frie beiteretten fra oktober til april, den har vært i funksjon så lenge det har vært sauer på øya, de fleste kjenner jo uttrykket "Lobbeøya" på godt og vondt.

Mange som ikke ønsker nærbesøk av frittgående sauer setter opp gjerde rundt sin eiendom, eller deler av den, og dette bør vel også bli fremtidens løsning for den som føler det som et problem.

Sitat slutt

For Skjernøy Vel
Knut B. Knutsen

Kapell i Kirkeviken ved Skjernøysund.

Ok, jeg vet godt at historisk stoff ikke er det helt store, men dette er en liten sensasjon. Fikk nylig dokumentert at det virkelig har vært et kapell i Skjernøysund. På folkemunnet har det alltid versert legender om dette, og hvor det skal ha ligget har det vært noe divergerende oppfatninger av.

Selv har jeg alltid ment at opp under Kapittelheia er stedet, og det er nå dokumentert gjennom skriftlige kilder. Presten Hans Engelhart, som tidlig på 1800-tallet var stiftsprost i Kristiansand, var høyst sannsynlig Jens Læssøe Fabricius. 1816 – 1842. Han var altså sokneprest da Mandal kirke ble bygget. Han samlet ivrig på opplysninger om fornminner og oldfunn, og han stod i utstrakt korrespondanse med prester og embetsmenn i hele Kristiansand stift. I arkivet etter ham har man bl.a. funnet et brev fra en prest (vet ikke navnet) i Mandal, som i 1822 kommer med diverse opplysninger om vårt distrikt.

Mest interessant er for oss øyboere er kanskje det han skriver om kirken på Skjernøy. Han skriver nemlig at det på øya i sin tid har vært et kapell - i en heller. Hellenen ble på hans tid (dvs. i 1822) kalt for **Kapellhellenen**. Det må utvilsomt dreie seg om hellen under Kapittelheia, og Kapittelheia, er innlysende nok, en forvanskning av Kapellheia. Så derved er det endelig dokumentert i skriftlige kilder, at det var kapell i Skjernøysund i senmiddelalderen, før reformasjonen. (Som kjent lå det to av Christian II sine kumpaner med 2 skip og mange menn i Skjernøysund vinteren 1525-26).

En annet liten sensasjon er denne hypotesen. Området innen for det gamle grove steingjerdet som ligger litt NO for "kirkeruinen" har trolig fungert som kirkegård. Og er det tilfellet er den trolig ikke avlest. Det vil si, det eksister en kirkegård på Skjernøy den dag i dag. (Det var nemlig ikke vanlig at man ved overgang fra katolske kapeller til protestantiske avleste kirkegårdene, selv om man lot gudshusene forfalle. Det som var viktig var å hindre bufe adgang til de angjeldende områder, gamle kirkegårder.

Svein Berge

Vi blar i arkivet

Vi forsetter fra Skjernøyposten nr. 4. - 1974

To gutter Tor Evert Bentsen og Harald Ellingsen har drevet med å trene de mindre jenter og gutter i friidrett. For å bakke dem opp har to husmødre Ester Vågsvoll og Kari Pedersen fungert som styre for å hjelpe dem på forskjellige vis. For å få det inn i faste former og få hele øya engansjert, ble det så i nov. arrangert et møte på kvisten på skolehuset, hvor idrettslederen i Mandal Jan Johannesen var til stede og orienterte og kom med tips om idrett og idrettslag på det lokale plan. Han fremholdt også den positive virkning slik idretten har på ungdommen. Det ble valgt et styre på 5 medlemmer: Ester Vågsvoll, Kjellaug Jakobsen, Kari Pedersen, Harry Bentsen og Henning Jenssen. Ester Vågsvoll ble valgt til formann.

Hermed er Skjernøy idrettslag et faktum. Vi vil gjerne gi honnør til de to guttene som satte det hele i sving. Det var et kjempefint tiltak, og vi håper de vil forsette med det lenge.

Vi hadde et flott besøk ved Krambubrygga tidligere ihøst, nemlig skonnerten "Svalen". Det er en skute som er ca. 100 år gammel, men var ombygd til fraktefartøy. Den er nå ombygd tilbake til sin opprinnlige form og ser aldeles stolt ut, med sine tre høye master.

Den drives nå som skoleskip, og på denne turen var elever med fra Birkelid skole og Søgne ungdomskole.

Til slutt nevner vi at det gikk 50 døgn sammenhengende høsten 1974 at tåkeluren på Ryvingen ikke var i gang. Kanskje litt av en rekord.

Konfirmanttur til Afrika

Jeg og en annen konfirmant var så heldige å bli trekt ut til å få sjansen til å reise til Tanzania i Afrika, for å overrekke pengene vi konfirmantene hadde samlet inn til Haydom Sykehus.

Vi var 15 stk som torsdag 14. februar reiste nedover. Etter en lang flytur landet vi i Kilimanjaro og kjørte videre med bil til byen Arusha, like i nærheten for å overnatte der. Neste dag dro vi av sted tidlig, og begynte

Fors neste side.

Konfirmanttur - fra s. 9

å kjøre mot Haydom. Veiene vi kjørte på kan vel nesten ikke kalles veier. Det var humpete og gjørmete, men stort sett fremkommelig. Etter 8-9 timers kjøring var vi fremme og vi ble tatt godt imot med middag hos Mamma Kari. Programmet for neste dag begynte hos den lokale smeden. Han holdt til et lite stykke fra sykehuset. Der fikk vi se smeden i arbeid, og vi kjøpte pil og buer, spyd og lignende. Etterpå gikk vi av sted til et stort marked i byen. Dette var et omreisende marked, som kom til Haydom rundt en gang i måneden. Her kunne vi få kjøpt alt mulig, for en billig penge. Alt fra kopper og kar til flotte "merkeklær".

Vetle sammen med mamma Kari.

sykehuset. Dette var veldig interessant. Vi fikk se og høre hvor mye sykehuset betyr for folk der nede.

Søndagen gikk vi til den lokale kirken for å se hvordan en normal gudstjeneste i Afrika var. Til sammen varte den i tre timer. Det var mye sang og musikk, og vi norske ungdommene hadde forberedt et sangnummer som vi sang, nemlig "hvem er jungelens konge" til stor jubel. Vi var ikke riktig sikker på om folk lo av oss, eller med oss. Men vi tok det hele med et smil!

Mandags morgen var vi på Sala. Det var et kapell inne på Haydom sykehusområdet der de hver morgen hadde morgenmøte. Der overrakte jeg og Martin Haven sjekken til en av sykehussjefene. Senere på dagen fikk vi omvisning på selve

Neste dag var vi på besøk på den lokale skolen, Dr. Olsen Secondary School.

Der fikk vi lov til å være med i et par timer og så spise lunsj med elevene. Etterpå var det stor samling der alle elevene sang for oss og vi fikk overrakt t-skjorter fra skolen. Det var stor stas å få besøk.

Etter noen fine dager på Haydom dro vi på safari. Vi var to dager i en nasjonalpark, som het Tarangire. Der fikk vi se sebraer, gnuer, sjiraffer, elefanter osv. Vi sov i telt, ute i bushen, og fikk da med oss alle Afrikas lyder og lukter. Vi

Veiene var humpete og gjørmete

Reisefølget fra Mandal sammen med mamma Kari foran sykehuset

var også to dager i Ngoro Ngoro-krateret. En gammel vulkan, som nå altså var et krater fullt av elefanter og andre dyr hvor enn vi så. Her så vi også løver. Etter noen fine dager på safari dro vi tilbake til Arusha og videre til Kilimanjaro flyplass og så videre hjem til Norge.

Det var ganske stusslig å våkne opp i kalde, kalde Norge etter nesten to uker i varme Tanzania, og jeg lengtet raskt tilbake.

Det som kanskje gjorde mest inntrykk på turen var å komme til Haydom og se hvor viktig sykehuset er og hvor mye det betyr for folk der nede. Alle er smilende og glade for det de har, selv om det ikke er mye. Og det lille de har, det deler de så godt de kan. Det var en helt utrolig fin tur, med minner for livet.

Vetle Skrøvje Abrahamsen

Takk til Vetle for innlegget. Red.

Smånytt fra Øya.

Den sosiale styrkeprøven på sykkel

Årets sykkelstur fra Ljosland til Mandal foregikk lørdag 31.mai. Det var 5.gang denne populære sykkelturen ble arrangert. 5 busser kjørte 200 deltakere ut fra Sanden Treningssenter kl. 0800. Syklene ble transportert med trailer. Også i år var Skjernøy godt representert, foruten de profesjonelle rytterne Reidar Jenssen og Ivar Kristiansen som hadde ligget en uke i treningsleir i Danmark, deltok amatørerne Elin og Kristian Walvik, John Olav og Knut B. Knutsen. Andre med tilknytning til Skjernøy var Karsten og Silvia Berge, Mette (Jenssen) og Gunnar Strisland. Sykkelturen foregikk i strålende sommervær. Da vi hadde vår første rast i Åseral sentrum viste gradestokken +26. Opplegget er meget profesjonelt, følgebil er helt tiden til stede, og har med ekstra drikke, frukt og boller i tillegg til diverse reservedeler til syklene. Distansen er ca. 10,5 mil, og det var pause i Åseral sentrum, ved Sveindalskrysset, ved Pyttetjønn sør for Bjelland, og Øyslebø. Like før ankomst Mandal fikk samtlige overrakt blå t-skjorte fra Intersport, og turen endte på Giert Karis plass i Mandal hvor deltakerne inntok et velfortjent pizzamåltid på Jonas B.

Den yngste deltakeren fra Skjernøy var John Olav Knutsen (15), og han fullførte rittet og turen hjem til Skjernøy i fin stil.

Knut B. Knutsen

Vi vil gratulere

Cecilie Fidje og Jens Reidar Jenssen som fikk en datter 24.mars 2008 som heter Elvira Celin.

Så vil vi gratulere Vibekke og Erik Aanesen med en datter som ble født 4. juni 2008.

Også vil vi gratulere Ida og Atle Hjemdal med en datter som ble født 14. juni 2008.

Fortaukantene på broa.

Flere ganger har vi skrevet om trafikkuhell på Skjernøybroa, på grunn av sementkantene på sidene som er svært skarpe. Ingen har kommet til skade, men flere biler har fått seg en kraftig trykk. Nå har Statens Vegvesen rundet av kantene, så problemet skulle være mindre.

Funn av bensintanker

Søndag 1.juni var Knut og Janne Knutsen på tur til Bergekilen med båt, og like øst for Spegelaksen lykt fant de 3 bensintanker til påhengsmotorer drivende inne ved land. Skrukorkene var vekk, og sannsynligheten for at tankene var stjålet for å tømme bensinen over på noe annet er nok temmelig stor.

De tomme bensintankene ble etter ønske fra politiet levert på politikammeret, og vi har ikke hørt noe videre om saken.

Mange svaner rundt Skjernøy.

Svanene hadde også i år inntatt sine vanlige rugeplasser rundt Skjernøy, i Bukstevoa, Farestadvoa, Nordfjorden og Skjernøysund. I fjor fikk de lite lykke av avkommet, de fleste ble måkemat. Av kull på 5-6 unger vokste kun en eller 2 opp, noen stede ingen. Men de fleste er vel enig om at det ikke bør være særlig flere svaner enn det er nå. De kan være forholdsvis aggressive og truende spesielt overfor barn.

Uønsket plante.

Tromsøpalmen som har vært omtalt i lokalavisen ser ut til å være på vei ut til Skjernøy, mellom avkjørselen på industriområdet på Jåbekk og Toftesvingen står det tre eksemplarer på høyre side. De kan bli svært høye, faktisk flere meter, med kjempestore blader, og bladene og stilkene minner om rabarbra. Berøring av planten kan medføre store "brannskader" på huden, det samme gjelder om man får saften fra plantene på huden, kombinert med sollys. Planten ble opprinnelig innført som prydplante, men har spredt seg veldig i naturen. Og nå prøver man å bli kvitt den igjen. Frøene sprer seg blant annet med trafikken, og dersom man oppdager en plante, må den fjernes med røttene, det er ikke nok å kutte den ned.

Flott annlegg på Stusøy.

Stusøy, som ligger nordvest for Skjernøy, ikke så langt fra Gismerøya, ble for en god del år siden kjøpt av Mandal kommune som friareal. I år har

Se neste side.

kommunen rustet opp bryggeanlegget og fasilitetene på land, med støpte veier, stenvurer og andre ryddearbeider. Annlegget er beregnet for rullestol, og det er både sanitæranlegg og fast grill og benker. Så dersom vinden er for krass til å gå ut på de ytterste holmer og skjær, kan vi absolutt anbefale dette stedet.

Ryddeaksjon i Bådevigen og Skiftensvigen

Fredag 2.mai stilte Skjernøy Fotballklubb med 20 barn/ungdommer til ryddeaksjon i friluftsområdet. Bådeviga, Nodeviga og tilstøtende strender ble grundig rensset. Det er utrolig mye som driver i land, og i løpet av vinteren blir plast etc. ført langt inn på land av vinden, så det er et omfattende arbeid som må gjøres for at terrenget skal bli trivelig for de mange turgåere som ferdes her i området.

Avfallet blir samlet i plastsekker, og klargjort for videre transport. Det er Skjærgårdstjenesten som bringer sekkene videre til mottaket.

Som kjent er fotballøkka nysådd i vår, så en kan vel si at laget tok dette som en oppkjøring til høstsesongen, i hvert fall ble det lagt ned et imponerende arbeid. Ryddearbeidet er også innbringende – Friluftsrådet og Mandal Parkvesen sponser laget med totalt kr 3.500.

Etter endt arbeidsøkt ble det grillet på brygga i Ystevåa, og pølser og brus gikk ned på høykant. Som det fremgår av bildet var alle godt fornøyd med dagen.

Jan Atle og Knut

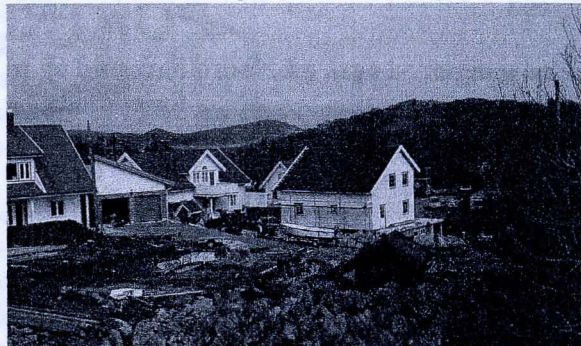

På bildet ser du foran fra venstre: Kristian, Margrethe, Rebekka, Thea, Leiv Kjetil, Alfred, Lars, Theodor, Aslak og Bendik.

Bak fra venstre: John Olav, Tarald, Vetle, Truls, Jonatan, Gard og Erlend.

Nyinnflyttet. I byggefeltet på Kniben

Ytre Farestad har Kjersti Aukland og Thomas

Fra byggefeltet på Kniben

Hansen sammen med sønnen Toben flyttet inn i nytt hus

I Bergeneset har Åse Karin Handeland og Øyvind Ramsdal med datteren Matilde flyttet inn i nytt hus.

På Smebakken på Dyrstad har også Arne Greipsland som kommer fra Mandal flyttet inn i nytt hus. Vi ønsker dem alle lykke til med sine nye boliger, og håper de vil trives sammem med oss her på øya.

På Farestad er hytta på ødden ved Laubukta som ligger mellom boligfeltene solgt med brygge og sjøbu. Prisen var 4 mill. kroner. Vi må si det er en god pris for en hytte som ligger inneklemt mellom boliger, men det er jo strandlinje som teller mye for prisene i dag

Rosnesbroen er det vedtatt at det skal skiftes nye hovedkabler. Broa ble innviet 19. juni 1953, og den var hentet fra et annet sted, så den var godt brukt. Men det er ikke slik flertallet på Rosnes ønsker. De vil heller ha ny bru hvor det

går an å kjøre med motorkjøretøy. Ved å legge nye kabler på eksisterende bro, som for lengst er gått ut på dato, vil det også gjøre det veldig vanskelig å videreforsandle om ny bro.

Dette er den siste orgienale sommerflor som står igjen på Skjernøy. Det er ikke gjort noe med denne siden den ble bygd. Men det er ikke lenge til den også faller sammen, og ender som så mange andre sommerflorer her på øya. Denne står ved Gronsmyra.

Skal du ned å bade i tjønna i sommer? Da må du bruke denne trappa over sauegjerdet.

Pris for sau.

Prisvinner-sauen ved navnet "Klappet og klar" er laget av 8 elever i alderen 8 - 12 år på Mandal kulturskolens Skjernøyavdeling.

Det var Anette Gundersen Farestad som fikk ære med å motta prisen av rådgiver og UKM - ansvarlig ved Vest Agders fylkeskommune, Inga Laudal. Prisen ellet UKM stipendiet var på 2500 kroner.

Utdelingen fant sted på kulturskolens årlige vårkonsert, denne gang i bystyresalen i Mandal, hvor rundt 30 elever spilte piano, gitar og sang bl.a. Skjernøy jenta Margrethe Lans Syvertsen.

Prosjekt "Lasarus" som vi skrev om i forrige nummer er nå ferdig og ble åpnet av ordføreren i Mandal Alf Gottfred Møll. Det er hytta som ligger på Rosnas og som tilhører SkrIVERhagens skole i Mandal. Elevene gikk i tog fra kapellet til Rosnes med fane og flagg, og etter åpningen var det bløtkake og boller å få. Oppussingen av hytta er bare første

steg i prosjektet. Neste år vil brygge og uteområdet bli rustet opp, til en pris på 200. 000 kr.

Her går elevene i tog fra kapellet til Rosnes

Skjernøy kapell har motatt kr 250.000 fra fylket til restaurering av to vegger og deler av tak. Det er nord og sydveggen som trenger bl. a. ny kledning. Disse pengene kommer ikke inn under innsamling til nybygg. Arbeidet med restaureringen ventes å bli gjort utpå høstparten.

Siden sist.

Vi holder på å tørke ut. Det har ikke regnet siden 1. mai, og nå er vi 2 uker fram i juni. Vi har hatt mye sol og vind siden. Dagstemperaturer opp til 25. grader så det har vært mange sommerdager. Før 1. mai var det mye nedbør, men det tørket fort opp. nå er det brunsvidd grass og bjørkelauet begynner å gulne. Det samme ser vi på grantrærne der baret blir brunt. Vi har hatt noen deilige dager men nå lengter vi etter regn, ja riktig rotbløyte. Hvis det forsetter slik blir det ikke lov til å tenne St. bål i år. Temperaturen i sjøen var også noen dager på rundt 20 grader, men så kom det noen dager med kuling fra nord vest og temperaturen sank til 10 grader igjen. Vannet i Farestadkjødna er godt å varmt, så her er badelivet i full gang. Men søndag 15. juni regnet det 2 - 3 timer så det kom 5 - 6 millimeter nedbør, så alle monner drar. Mandagen kom det en byge på ettermiddagen, og natt til onsdag 18. juni var det tordnevær og styrtregn, så nå ser det ut til at det blir mer nedbør framover, og det ser ut til at vi kan brenne St. Hansbål.

Så vil vi ønske alle våre lesere mange varme og gode sommerdager

Velkommen til Skjernøydagen

lørdag 2. august kl. 12.00

Auksjon og loppemarked
Aktiviteter for barna og utlodning

Salg av mye god mat:
skalldyrtallerken, fiskesuppe, laks,
pølser, hamburgere, vafler, lapper,
kaffe, brus og is.

Vi tar imot lopper på grendehuset

mandag 30. juni kl. 17.-18.00

torsdag 31. juli, kl. 17.-18.00

Kontaktpersoner:

Alf Tore Gundersen, tlf. 95298222

Arnstein Syvertsen, tlf. 95038117

Vil du være med å hjelpe?

Kontakt Arnstein eller Alf Tore.

Arrangør: ungdomsforeningen